

Sygn. akt II K 19/19

0.1. WYROK

1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Palka

Protokolant Katarzyna Bogusz-Trojanowska

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 20 maja 2019 roku, 6 sierpnia 2019 roku, 29 sierpnia 2019 roku, 17 października 2019 roku, 16 stycznia 2020 roku i 17 lutego 2020 roku sprawy

M. O. (1)

syna A. i M. z domu Ś., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 sierpnia 2018 r. w miejscowości L. gm. P., woj. (...) - (...), prowadził w ruchu lądowym, samochód osobowy marki B. o nr rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając kolejno 1,09 mg/l, 0,82 mg/l i 0,84 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego M. O. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę grzywny

w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) zł;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia w ruchu lądowym wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne

w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny zalicza okres zatrzymania w sprawie od godz. 22:00 w dniu 18 sierpnia 2018 r. do godz. 21:40 w dniu 19 sierpnia 2018 r., uznając karę grzywny za wykonaną w wymiarze 2 (dwóch) stawek dziennych;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 19/19	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>o.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p>M. O. (1)</p>	<p>Pkt I wyroku</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1. W dniu 18 sierpnia 2018 r. spożywanie przez M. O. (1) od godzin popołudniowych alkoholu w postaci piwa 2. Kierowanie przez oskarżonego pojazdem</p>	<p>Ad. 1. - Wiarygodna część wyjaśnień M. O. (2) od słów „W dniu 18.08 spożywałem alkohol” do słów „dla nas wszystkich”</p>	<p>k. 147 k. 148 k. 149 k. 27v-28, k. 163v-164 k. 45v-46, k. 179-180</p>	

<p>mechanicznym w ruchu lądowym</p> <p>3. Znajdowanie się przez M. O. (1) w stanie nietrzeźwości podczas prowadzenia pojazdu mechanicznego.</p> <p>4. Uprzednia niekaralność oskarżonego.</p>	<p>- wiarygodna część zeznań świadka A. K. od słów „Moim zdaniem” do słów „byliśmy nietrzeźwi”</p> <p>- wiarygodna część zeznań świadka N. M. od słów „Tego wieczoru” do słów „w stanie nietrzeźwości” i od słów (...) do słów „ciężko iść”</p> <p>Ad. 2</p> <p>- zeznania świadka J. N.</p> <p>- zeznania świadka P. D.</p> <p>Ad. 3.</p> <p>- protokół z przebiegu badania stanu nietrzeźwości analizatorem wydechu (...) nr fabr. (...)</p> <p>- protokół z przebiegu badania stanu nietrzeźwości analizatorem wydechu (...) nr fabr. (...)</p> <p>Ad.4</p> <p>- karta karna</p>	<p>k. 2-2v</p> <p>k. 5-5v</p> <p>k. 32</p>	
<p><i>o.1. Fakty uznane za nieudowodnione</i></p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>I.</p>	<p>M. O. (1)</p>	<p>Pkt I wyroku</p>	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. Przystawienie (prowadzenie) przez N. M. samochodu z pasażerami M. O. (1) siedzącym na miejscu za kierowcą i A. K. siedzącym na miejscu pasażera.</p> <p>2. Podjechanie patrolu Policji po kilku minutach do unieruchomionego już pojazdu M. O. (1), w sytuacji, gdy wszyscy pasażerowie byli już na zewnątrz samochodu.</p>	<p>Ad. 1.</p> <ul style="list-style-type: none"> - niewiarygodna część wyjaśnień oskarżonego M. S. od słów „N. po rozmowie z policjantami” do słów „że to moje auto” i od słów „N. ten samochód” do słów „on został przestawiony przez N.” - niewiarygodna część zeznań świadka N. M. od słów „Nie wiem co mi przyszło do głowy” do słów „za mną siedział M. O. (1)” i od słów „Nie wiem dlaczego akurat ja” do słów „myślę, że to było odruchowe” - niewiarygodna część zeznań świadka A. K. od słów „N., ponieważ on rozmawiał” do słów „weszliśmy do tego samochodu przed przestawieniem” <p>Ad. 2.</p> <ul style="list-style-type: none"> - niewiarygodna część zeznań świadka N. M. od słów „Po tym jak przestawiłem samochód” do słów „Zatrzymali się przy nas” 	<p>k. 146v, k. 147</p> <p>k. 148</p> <p>k. 147v</p> <p>k. 147v</p>	
<p>2. Ocena DOWOdów</p>			
<p>o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>Ad. 1 z pkt 1.1.</p> <p>Ad. 2 z pkt 1.1.</p> <p>Ad. 3 z pkt 1.1.</p> <p>Ad. 4 z pkt 1.1.</p>	<p>- Wiarygodna część wyjaśnień M. O. (2)</p> <p>- wiarygodna część zeznań świadka A. K.</p> <p>- wiarygodna część zeznań świadka N. M.</p> <p>zeznania świadka J. N.</p> <p>- zeznania świadka P. D.</p> <p>Protokół badania trzeźwości</p> <p>Karta karna</p>	<p>Ad. 1 Szczerze relacje świadków i oskarżonego złożone w fazie swobodnej wypowiedzi. Znajdują potwierdzenie w załączonej dokumentacji z przebiegu badania stanu trzeźwości stanowiącej obiektywny materiał dowodowy.</p> <p>Ad. 2. Zeznania świadka J. N. są rzeczowe, znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka P. D., z pozytywnym skutkiem poddają się weryfikacji przez pryzmat zasad logiki oraz wskazań doświadczenia życiowego. Konsekwentnie odzwierciedlają sekwencję wydarzeń z 18 sierpnia 2018 r. Świadek bezstronny. Nie znał wcześniej oskarżonego, w dniu zdarzenia zetknął się z nim przypadkowo, wykonując rutynowe czynności służbowe, nie miał żadnych powodów ku temu, by przedstawiać przebieg zdarzenia niezgodnie z rzeczywistością.</p> <p>Zeznania świadka P. D. są rzeczowe, znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka J. N., z pozytywnym skutkiem poddają się weryfikacji przez pryzmat zasad logiki oraz wskazań doświadczenia życiowego,</p>	

Świadek bezstronny. Nie znał wcześniej oskarżonego, w dniu zdarzenia zetknął się z nim przypadkowo, wykonując czynności służbowe, nie miał żadnych powodów ku temu, by przedstawiać przebieg zdarzenia niezgodnie z rzeczywistością.

Zapamiętanie szczegółów przebiegu zdarzenie związane z tym, że była to dla świadka jedna z pierwszych policyjnych interwencji.

Oceny wiarygodności zeznań świadków J. N. i P. D., pozwalających na czynienie na tej podstawie ustaleń faktycznych, nie zmieniają drobne nieścisłości w depozycjach świadków, złożonych na poszczególnych etapach postępowania. Sąd za naturalną uznał też, z uwagi na upływ czasu, ujawnioną na rozprawie niepamięć szczegółów, która nie dotyczyła jednak centralnych elementów wydarzeń składających się na ustawową określoność zarzucanego oskarżonemu czynu.

Badanie trzeźwości zostało przeprowadzone odpowiednimi do tego urządzeniami. Strony nie kwestionowały poprawności przeprowadzenia tej czynności.

		Dokument sporządzony przez powołana do tego instytucję.	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
Ad. 1 z pkt 1.2. Ad. 1,2,3,4 z pkt 1.1.	Niewiarygodna część wyjaśnień oskarżonego niewiarygodna część zeznań świadka N. M. niewiarygodna część zeznań świadka A. K. zeznania świadka K. I., M. M. (2), M. Z.	Wyjaśnienia oskarżonego niewiarygodne co do kluczowej kwestii. Wyjaśnienia niespójne i niekonsekwentne. Oskarżony początkowo wyjaśnił, że dopiero po tym jak N. M. przestawił samochód wsiedli do niego, żeby było bezpieczniej. Na pytanie obrońcy stwierdził, że do samochodu wsiedli przed przestawieniem go i dopiero jak już wszyscy byli w samochodzie został on przestawiony. Wyjaśnienia oskarżonego odnośnie przestawienia (prowadzenia) samochodu przez N. M. pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków J. N. i P. D., które Sąd obdarzył wiarą, jak też wskazaniem logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Sprzeczne z logiką jest, by do przestawienia samochodu o 5-10 metrów potrzebnych było 3 mężczyźni, tym bardziej	

gdy kierowcą miałyby być osoba nieposiadająca prawa jazdy, będąca z wszystkich najbardziej pijana (o godz. 22:27 – 1,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) o słabym wzroku (k. 149) podczas, gdy właściciel samochodu siedzi za miejscem kierowcy. Wyjaśnienia oskarżonego ukierunkowane wyłącznie na chęć uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Zeznania, niewiarygodne, nielogiczne. Świadek stwierdził, że przy okazji przestawiania samochodu M. O. (1) wyciągnął kluczyki z samochodu (a więc znajdował się już na siedzeniu kierowcy) żeby ściszyć muzykę, natomiast przestawienia samochodu kolegi podjął się już on, będąc od niego jeszcze bardziej pijany i bez posiadania prawa jazdy. Zeznania N. M. pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków J. N. i P. D..

Zeznania A. K. niewiarygodne, pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków J. N. i P. D..

Fakt złożenia przez świadka N. M. i A. K. zeznań powołanej treści Sąd przypisał relacji koleżeńskiej z oskarżonym, z którym świadkowie utrzymują bliski kontakt pozwalający

	<p>na wspólne spędzanie z sobą wolnego czasu. Świadcowie składając zeznania dążyli do przedstawienia w nim okoliczności sprawy w sposób korzystny dla oskarżonego w celu uchronienia go przed grożącą mu odpowiedzialności, w tym, bardzo dolegliwym dla niego, zakazem prowadzenia pojazdów (k. 146v)</p> <p>Świadcowie nie posiadają istotnych informacji o przedmiotowym czynie oskarżonego.</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>		
<p>Oskarżony prowadził w dniu 18 sierpnia 2018 r. samochód osobowy marki B. o nr rej. (...). Po uprzednim spożywaniu alkoholu znajdował się w stanie nietrzeźwości, poziom alkoholu w jego organizmie bezpośrednio przed zatrzymaniem wynosił 1,09 mg/l. oraz niecałe dwie godziny później 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Poczynione w sprawie ustalenia</p>		

faktyczne w kontekście wskazanego przepisu jednoznacznie wskazują, że oskarżony prowadził samochód mając w organizmie zawartość alkoholu przekraczającą próg intoksykacji określony w przepisie art. 115 § 16 k.k. Pojęcie „ruchu lądowego” obejmuje swoim zakresem wszelkie miejsca ogólnie dostępne, na których odbywa się rzeczywisty ruch pojazdów. Takim miejscem była droga w miejscowości L. na której zatrzymano oskarżonego. Czyn z art. 178a § 1 k.k., którego dopuścił się oskarżony jest przestępstwem formalnym, typem czynu abstrakcyjnego narażenia na niebezpieczeństwo, co oznacza, że do jego popełnienia nie jest konieczne wystąpienie określonego skutku. Sam fakt prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości narusza zawartą w przepisie normę sankcjonowaną, choćby pojazd był prowadzony prawidłowo i nie spowodował żadnego niebezpieczeństwa.

Oskarżony, przewidując możliwość popełnienia czynu zabronionego polegającego na prowadzeniu w stanie nietrzeźwości pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, godził się na jego popełnienie. Wymóg występowania po stronie oskarżonego

świadomości znajdowania się w stanie nietrzeźwości nie oznacza bynajmniej wymogu obejmowania zamiarem elementów ilościowych przesądzających o odpowiedzialności. Opisane zachowanie M. O. (1) wyczerpuje tym samym znamiona czynu zabronionego z art. 178a § 1 k.k. Okoliczności towarzyszące popełnieniu przez oskarżonego czynu zabronionego nie pozwoliły dopatrzeć się w analizowanej sprawie żadnej okoliczności wyłączającej przestępność zarzuconego oskarżonemu czynu. Prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości nie było ani stanem wyższej konieczności w żadnym z jej postaci, ani też błędem co do kontratypu stanu wyższej konieczności, błędem co do stanu wyższej konieczności wyłączającego winę tudzież błędem co do bezprawności. Z punktu widzenia warunku przestępności, czyn M. O. (1) uznać trzeba za społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.3. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.4. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

M. O. (1)	<p>Pkt I</p> <p>Pkt II</p> <p>Pkt III</p>	<p>Pkt I</p> <p>Pkt I</p> <p>Pkt I</p>	<p>Stopień winy sprawcy wysoki. Czyniąc ustalenia odnośnie tego, jaką możliwością sytuacyjną dysponował sprawca odnośnie dopasowania swojego zachowania do standardu postępowania, gwarantującego w danej sytuacji ochronę dla dobra prawnego będącego przedmiotem ochrony naruszonej przez sprawcę normy sankcjonowanej, z uwzględnieniem dynamiki sytuacji, czasu na podjęcie decyzji, dostępnych w czasie czynu informacji, Sąd uznał, że w chwili podejmowania przez oskarżonego inkryminowanego mu zachowania miał on możliwość jego niepodjęcia, zachowania się w sposób pozytywnie wartościowany. W odniesieniu z kolei do personalnej możliwości zachowania się przez sprawcę tak, jak w określonych warunkach wymagało od niego prawo, Sąd przyjął, że żadna z cech sprawcy nie wpływała negatywnie na podmiotową możliwość rozpoznania przezeń znaczenia czynu ani pokierowania swoim postępowaniem. Stan nietrzeźwości sprawcy nie nasuwa wątpliwości, że miał on świadomość swego stanu a mimo to podjął się świadomie kierowania pojazdem, nie zachodziły żadne okoliczności, które powodowałyby, że miał</p>
-----------	---	--	--

choćby ograniczoną
możność rozpoznania
znaczenia swojego czynu
i pokierowania swoim
postępowaniem. Sprawca
jest osobą pełnoletnią

Stopień społecznej
szkodliwości czynu M.
O. (1) wyznacza rodzaj
i charakter naruszonego
dobra. Zdaniem
orzekającego Sądu
intitulacja rozdziału XXI
kodeksu karnego
„Przestępstwa przeciwko
bezpieczeństwu w
komunikacji” nie odnosi
się do autonomicznego
dobra prawnego, a więc
jakiejś samoistnej wartości
w postaci „bezpieczeństwa
w komunikacji”, tak
więc „bezpieczeństwo w
komunikacji” jest jedynie
zbiornym
sformułowaniem, które
dotyczy ochrony obiektów,
które uczestniczą w ruchu
lądowym, wodnym lub
powietrznym.
Bezpieczeństwo w ruchu
będzie więc
bezpieczeństwem
dających się precyzyjnie
określić wartości,
zabezpieczanych przez
opisy zachowań wskazane
w rozdziale XXI kodeksu
karnego, takie jak życie,
zdrowie lub mienie. Zbitka
słowna „Przestępstwa
przeciwko bezpieczeństwu
w komunikacji” odnosi
się tedy do sposobu
ataku na wskazane
wartości w postaci życia,
zdrowia lub mienia (Sz.
Tarapata, Dobro prawne
w strukturze przestępstwa.

Analiza teoretyczna i dogmatyczna, Warszawa 2016, s. 103 i n.). Oskarżony godził w sposób istotny w te dobra narażając nie tylko siebie ale i innych uczestników. O względnie większym stopniu społecznej szkodliwości czynu oskarżonego świadczy rodzaj użytego pojazdu mechanicznego.

Oskarżony, dopuszczając się przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. nie prowadził motoroweru czy motocykla tylko pojazd mechaniczny. Oskarżony nie jechał tym samochodem sam. Z nietrzeźwym kierowcą w samochodzie były jeszcze dwie osoby

Wymiar kary:

- okoliczności obciążające: znaczne przekroczenie dolnej granicy stanu nietrzeźwości; motywacja nieznajdująca uzasadnienia, jeśli chodzi o kierowanie pojazdem przy braku sytuacji przymusowej – oskarżony nie wsiadł w stanie nietrzeźwości do samochodu, żeby ratować życie lub zdrowie czy jakiegokolwiek inne dobro związane z egzystencją i przyrodzoną oraz niezbywalną godnością ludzką (wolność, cześć i nietykalność cielesna), nie brał udziału w żadnej akcji ratowniczej; stan nietrzeźwości uświadomiony przez

sprawcę nie powstrzymał go od kierowania pojazdem.

- okoliczności łagodzące: jedynie abstrakcyjne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym; brak materialnych następstw czynu, uprzednia niekaralność.

Sąd, stosując represję karną za przypisany oskarżonemu czyn, wykluczył możliwość orzeczenia kary izolacyjnej, zarówno w postaci bezwzględnej, jak i z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jako stanowiącej ultima ratio w polskim prawie karnym.

- Stan nietrzeźwości sprawcy przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji jest jedną z okoliczności nakładającą na Sąd obowiązek orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, który to zakaz orzeka się na okres nie krótszy niż 3 lata. W realiach niniejszej sprawy środek ten w odniesieniu do wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczono na 3 lata.

- środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w konsekwencji skazania sprawcy czynu z art. 178a

			§ 1 k.k. ma, zgodnie z dyspozycją art. 43a § 2 k.k. charakter obligatoryjny; kwotę świadczenia ustalono w minimalnej wysokości 5000 zł
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. O. (1)	Pkt IV	Pkt I	Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. Sąd zobowiązany był zaliczyć na poczet orzeczonej kary grzywny wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, uznając karę grzywny za wykonaną w wymiarze 2 stawek dziennych
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Sąd zwolnił oskarżonego z ponoszenia kosztów sądowych mając na względzie fiskalny wymiar orzeczonej wobec oskarżonego kary a także charakter egzekucji zasądzzonego świadczenia pieniężnego (art. 43 § 4-5 k.k.w.)	
6. 1Podpis		